

100 godina doktrine o Trojstvu u Adventizmu - Pavle Simović

1903: J. H. Kellogg izdaje knjigu „Živi Hram“ u kojoj iznosi svoje pogrešno panteističko učenje o Bogu. Svoje tvrdnje pokušava da potkrepi spisima Ellen White izvlačeći neke rečenice iz konteksta.

1904: E. G. White odgovara alfa otpadu, i najavljuje opasnost omega otpada. Alfa otpad je predvođen Kellogom i njegovom teologijom. Vidi: Specijalna svedočanstva serija B

1915: Ellen White umire

1919: Na biblijskoj konferenciji Prescott i drugi se zalažu za preispitivanje doktrine o trojstvu i doktrine o Hristovoj večnosti, ali nailaze na žestok otpor.

1926: LeeRoy E. Froom kao mladi propovednik počinje da skuplja materijal za svoju studiju o Svetom Duhu. Pošto u adventističkoj literaturi ne nalazi skoro ništa, sakuplja materijal u pentekostalnoj literaturi.

1928: Froom izdaje knjigu „Dolazak Utešitelja“ (The Coming of the Comforter) u kojoj zastupa doktrinu o trojstvu, i o Svetom Duhu kao zasebnom entitetu. Svoja gledišta potkrepljuje citatima E. G. White, naravno izvučenim iz konteksta.

1931: Na Biblijskoj konferenciji se definišu načela vere usklađena sa doktrinom o trojstvu (F. M. Wilcox), Ali se zvanično ne izglasavaju. Izjašnjavanje o verovanju u trojstvo se prvi put upisuje u crkveni pravilnik.

1940: J. S. Washburn sa još nekoliko propovednika suprotstavlja se Prescottu, i njegovu teologiju o trojstvu naziva omegom jeresi.

1941: Uvodi se novi krštenički zavet prilagođen doktrini o trojstvu, a crkvena pesmarica se dopunjuje novim himnama u čast trojstva.

1944: Iz knjige „Danilo i Otkrivenje“ od Uriah Smith uklonjene su sve antitrinitarske izjave.

1946: Generalna konferencija zvanično izglasava opšte usvojene doktrine iz 1931, i izjavljuje da te doktrine ne treba menjati, izuzev ako Generalna konferencija kasnije ne odluči drugačije. Crkva izdaje knjigu „Evangelizam“ koja zahvaljujući uredničkom trudu LeeRoya Edwina Frooma veoma odlučno pokušava da dokaže da je Ellen White verovala u trojstvo. Međutim, ovo gledište nailazi kod mnogih vernika na otpor i odbijanje.

1950: Starešine Robert J. Wieland i Donald K. Short na Generalnoj konferenciji usmeravaju pažnju crkve na 1888.-mu, ali se njihova poruka odbacuje.

1956: Na adventističkim evandeoskim konferencijama uticajni lideri crkve (LeeRoy E. Froom, Roy Allen Anderson i drugi manje poznati) se zvanično ograđuju od učenja pionira adventističke crkve, od njihove odbojnosti prema trojstvu, i od učenja pionira o utelovljenju Isusa Hrista.

1957: Kao posledica zasedanja iz 1956, izdaje se knjiga „Pitanje doktrine“ (Questions on Doctrine) od LeeRoy Frooma, koja utvrđuje novu teološku putanju, i odlučnim izjavama kvalifikuju pogrešnom teologijom netrinitarsku teologiju crkve adventista sedmog dana u prvih 50 godina postojanja. Najavljuje se isključenje svih pristalica starih doktrina.

1963: Erwin Roy Gane u svojoj teološkoj studiji ispituje razvoj trojstva unutar adventističke crkve. Dokumentovano objavljuje da su adventistički pioniri u prvih 50 godina bili netrinitarci. Za Ellen White tvrdi, da je od prvog dana verovala u trojedinog boga.

1971: LeeRoy Froom izdaje knjigu „Pokret svršetka“ (Movement of Destiny). Dokumentuje istorijat crkve. Antitrinitarski stav, i verovanje pionira naziva „učaurenom rak-ranom“, i tvrdi da su takve stavove zastupali samo malobrojni pojedinci u prvih 50 godina crkve. Froom otvoreno napada rad Shorta i Wielanda, i tvrdi da je vest u Mineapolisu 1888.-e prihvaćena.

1980: Na Generalnoj konferenciji u Dallasu izglasana je nova „definisana“ rečenica kršteničkog zaveta koja veoma jasno potvrđuje prihvatanje „trojedinog boga“. Doneta je odluka da se svaka tačka verovanja strogo mora prihvatiti.

1984: Novi krštenički zavet se strogo primenjuje i prinuđuje krštenike na vernost „trojedinom bogu“.

1985: Nova pesmarica obogaćena pesmama u korist trojstva.

1988: Crkva izdaje knjigu „Adventisti sedmog dana veruju...“ koja slično knjizi „Pitanja o doktrinama“ razmatra doktrine crkve. Ovde se već poriče doslovno rođenje Hrista od Oca.

1993: Crkva napada nezavisne propovednike sa dokumentom „Pitanja za raspravu“ gde se postavlja pitanje legitimnosti propovednika koji veruju u Hristovo rođenje od Oca u večnosti. Glavno pitanje je „Da li su savremeni branioci takozvanog istorijskog adventizma spremni da se vrate na antitrinitarijanski stav?“

1994: Starešina William Johnsson, urednik lista Advetist Review zvanično izjavljuje, da su se adventistička verovanja toliko promenila u poslednjih par decenija, da praktično ne možemo govoriti o doktrinalnom jedinstvu današnje crkve sa crkvom pionira. Doktrinu o trojstvu naziva „sadašnjom istinom“.

2003: Kao odgovor na sve veća pokretanja pitanja oko trojstva, Jerry A. Moon, profesor crkvene istorije na Andrews preispituje sve rasprave o trojstvu sve do današnjih dana. Priznaje antitrinitarijanski stav pionira crkve, ali i Froomova preuveličavanja. O službi Ellen White tvrdi da je ona postala doktrinalno zreo vernik crkve tek oko 1898, kada je pisala „Čežnju vekova“, i pošto pre toga nije bila utvrđena u veri jer je bila okružena antitrinitarcima, u njenim spisima pre toga ima dosta konfuzije oko trojstva.

2008: Crkva u pouci za subotnu školu za drugo tromesečje poriče da je Hristos doslovni Božji Sin i promoviše tezu, da su moguće zamene uloga Oca Sina i Svetog Duha. Dakle naši teolozi smatraju da je plan spasenja velika nebeska pozorišna predstava. Vreme je za aplauz... Na kraju krajeva, sotona nema ništa protiv da budemo adventisti sedmog dana, ako se klanjamo trojedinom Bogu, to jest Valu. Možemo slobodno svetkovati subotu, sve dok se klanjamo pred sotoninim prestolom, to je u stvari ta druga komponenta žiga zveri koju je Ellen White najavila.

www.religija.me

www.adventisti-prva-zapovest-ili-trojstvo.de